

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 53 (1036)

Anykščiai, 1959 m. liepos mėn. 2 d.

Kaina 15 kap.

Šiame numeryje:

Anksčiau ir dabar — 2 psl. „Tarybinės žemės“
kolūkyje apleisti kukurūzai — 2 psl. Traktorininkas
Madeika — 2 psl. Su brandos atestatu į gyvenimą
— 3 psl. Rūpintis šėrikių darbu — 3 psl. Vaikų
auklėjimas turi rūpėti visiems — 3 psl.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

apie Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumą

1959 metų birželio 25 d. rytiniame posėdyje CK Plenumas išklauė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojo, TSRS Valstybinio plano komiteto Pirmininko drg. A. Kosygnio pranešimą apie priemones tekstilės pramonei toliau kelti.

Po to buvo pradėti svarstyti pranešimai dėl partinių ir tarybinių organizacijų bei liaudies ūkio tarybų darbo vykdant TSKP XXI suvažiavimo nutarimus spartinti techninę pažangą pramonėje ir statyboje (apie priemones įvykdyti TSKP XXI suvažiavimo nutarimus dėl kompleksinio mechanizavimo įdiegimo pramonėje ir statyboje, dėl gamybos automatizavimo, srovinių linijų įvedimo, pasenusių įrengimų, šampų ir įrankių pakeitimo, siekiant toliau plėsti pramonės gamybą ir statybą, gerinti gaminamos produkcijos kokybę ir mažinti jos savikainą, o taip pat statybos kainą), pranešimas apie tai, kaip vykdomas TSKP CK Plenumo 1958 metų gegužės 7 dienos Nutarimas spartinti chemijos pramonės vystymą ir ypač sintetinių medžiagų ir jų dirbinių gamybą gyventojų poreikiams bei liaudies ūkio reikmėms patenkinti ir pranešimas dėl priemonių tekstilės pramonei toliau vystyti.

Rytiniame posėdyje kalbėjo draugai: B. Patonas (Ukrainos TSR Mokslų akademijos J. Patono vardo Elektrinio suvirinimo instituto direktorius), I. Jefremovas (TSKP Gorkio srities komiteto sekretorius), N. Sobolis (Charkovo liaudies ūkio tarybos pirmininkas), K. Grišinas (TSKP Vladimiro srities komiteto sekretorius), I. Igamberdyjevas (Taškento liaudies ūkio tarybos pirmininkas), V. Ščerbickis (Ukrainos Komunistų partijos CK sekretorius), P. Abroskinas (Rostovo liaudies ūkio tarybos pirmininkas).

Vakariniam posėdyje kalbėjo draugai: A. Chvorostuchinas (TSKP Tulos srities komiteto sekretorius), A. Tarasovas (Baltarusijos TSR liaudies ūkio tarybos pirmininkas), V. Grišinas (VPSCD pirmininkas), D. Kunajevs (Kazachijos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas), S. Rašidovas (Uzbekistano Komunistų partijos CK sekretorius), I. Novikovas (elektrinių statybos ministras), V. Dymščikas (TSRS Valstybinio plano komiteto narys), G. Orlovas (RTFSR Valstybinės plano komisijos pirmininko pavaduotojas), K. Brechovas (Maskvos srities liaudies ūkio tarybos pirmininkas).

1959 m. birželio 26 d. rytiniame posėdyje kalbėjo draugai: P. Melnikas (UTSR Valstybinės plano komisijos Automatikos instituto direktorius), A. Soldatovas (Permės Liaudies ūkio tarybos pirmininkas), V. Kučerenko (TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio statybos reikalų komiteto pirmininkas), A. Sobolevas (Gluchovo medvilninių audinių kombinato direktorius), N. Laptevas (TSKP Cellabinsko srities komiteto sekretorius), A. Šmarevas (Totorijos Liaudies ūkio tarybos pirmininkas), I. Spiridonovas (TSKP Leningrado srities komiteto sekretorius), M. Jefremovas

(TSKP Kuibyševos srities komiteto sekretorius), G. Clogovadzė (Gruzijos Liaudies ūkio tarybos pirmininkas), K. Simakovas (Rytų Kazachstano Liaudies ūkio tarybos pirmininkas).

Vakariniam posėdyje kalbėjo draugai: I. Mustafajevs (Azerbaidžano Kompartijos CK sekretorius), V. Novikovas (RTFSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas, RTFSR Valstybinės plano komisijos pirmininkas), G. Oreškinas (Dnieprodzeržinsko miesto Dzeržinskio vardo metalurgijos įmonės direktorius), V. Klimenko (Ukrainos Kompartijos Lugansko srities komiteto sekretorius), M. Dresviankinas (Uralo sunkiųjų mašinų gamyklos kalvių brigadininkas), V. Zabalnevas (Novosibirsko Liaudies ūkio tarybos pirmininkas), S. Movsesianas (Armėnijos Liaudies ūkio tarybos pirmininkas), A. Kolčikas (Stalino srities Lutugino vardo šachtos valymo kirtavietės darbininkų brigadininkas), G. Gailė (Latvijos Liaudies ūkio tarybos pirmininkas), M. Sidelnikovas (Stalingrado traktorių gamyklos vyriausiasis inžinierius).

1959 metų birželio 27 d. TSKP Centro Komiteto Plenumo posėdyje toliau buvo svarstomi darbotvarkės klausimai.

Diskusijose dėl pranešimų kalbėjo draugai: A. Gromovas (Maskvos pirmosios valstybinės guolių gamyklos direktorius), A. Nesmejanovas (TSRS Mokslų akademijos prezidentas), N. Mamajus (UTSR Lugansko srities Krasnodono anglies tresto šachtos „Vtoraja Severnaja“ kirtėjų brigadininkas), A. Kacha-

Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto Dotnuvoje selekcininkai išvedė nemažą naujų lauko kultūrų rūšių.

Nuotraukoje: selekcininkas žemės ūkio mokslų kandidatas P. Virbickas ir jaunesnioji mokslinė bendradarbė D. Meškauskaitė atlieka tarprūšinių žeminių rugių hibridizavimą.

M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

Statybininkų dovanos

Statybos-remonto kontoros dirbantieji naujomis darbo dovanomis sulinka Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 19-ąsias metines.

Sauniai darbuojasi statybininkai turistinės bazės statyboje. Vos tik statybininkų brigados nariai (brigadininkas

Ramanauskas) užbaigė savo darbą, juos pakeitė tinkuotojų brigada, o pastaruosius — dažytojai.

Turistinėje bazėje įrengta valgykla, virtuvė ir pagalbinės patalpos, artimiausiu metu bus perduoti eksploatacijon dušai. VAITRUS

rovos (Tadžikijos TSR valstybinės plano komisijos pirmininkas), S. Pavlovas (VLKJS CK sekretorius), A. Vitaškevičius (Minsko automatinų linijų gamyklos tekintojas), O. Nefedova (tekstilės ir lengvosios pramonės darbininkų profsąjungos CK pirmininkas), A. Aristovas (TSKP CK Prezidiumo narys, CK sekretorius), Z. Nurijevas (TSKP Baškijos srities komiteto sekretorius), V. Gaganova (Kalinino srities Vyšnij Voločeko medvilninių audinių kombinato reguliuotoja), B. Beščevas (TSRS susisiekimo ministras), D. Karajevs (Turkmėnijos Kompartijos CK sekretorius), I. Seninas (Ukrainos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas), A. Kostousovas (TSRS Ministrų Tarybos Valstybinio automatizavimo ir mašinų gamybos komiteto pirmininkas).

1959 metų birželio 29 d. baigė savo darbą birželio 24 d. prasidėjęs TSKP Centro Komiteto Plenumas.

Per posėdį diskusijose dėl darbotvarkės pranešimų kalbėjo draugas I. Kisellovas (Gorkio automobilių gamyklos direktorius).

Kalbą TSKP CK Plenumo pasakė TSKP CK Pirmasis sekretorius, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas draugas N. Chruščiovas.

Iš viso diskusijose dalyvavo 52 žmonės. Plenumas vienbalsiai priėmė svarstytais klausimais atitinkamus nutarimus.

Vienbalsiai priimtas „TSKP Centro Komiteto Plenumo kreipimasis į Tarybų Sąjungos darbininkus ir darbininkes, kolūkiečius ir kolūkietes, į tarybinę inteligentiją, į visus darbo žmones“.

Dėl kai kurių liaudies vartojamų prekių valstybinių mažmeninių kainų sumažinimo

Vyriausybės nutarimu, nuo 1959 metų liepos 1 d. sumažintos valstybinės mažmeninės kainos vidutiniškai: laikrodžiams — 16 procentų, dviračiams — 21 procentu, kai kurių markių radioloms — 16 procentų, kai kurių markių foto aparatams — 19 procentų, moteriškoms kaproninėms kojėms — 20 procentų.

Sąjunginių respublikų Ministrų Tarybų nutarimu, nuo 1959 metų liepos 1 d. sumažintos valstybinės

mažmeninės kainos vidutiniškai: vynuogių vėnams — 19 procentų ir vaisių uogų vėnams — 20 procentų.

Kartu sąjunginių respublikų Ministrų Tarybos ir sričių, kraštų Darbo žmonių deputatų tarybų vykdomieji komitetai sumažino vaikėškų žaislų mažmenines kainas.

Dėl šio valstybinių mažmeninių kainų sumažinimo gyventojai, skaičiuojant per metus, laimės daugiau kaip 6 milijardus rublių.

IŠ ŠIRDIES PLAUKIANTIEJI ŽODŽIAI

1. KRIUKIS

Onos Pilipavičienės atmintin labiausiai įstrigo viena 1922 metų gیلlos žiemos diena. „Lūžo motinos koka“, — perskaitė ji telegramoje.

Nuo Utenos iki Anykščių — kelias netolimas. Kaip mat, ir savo gimtajame namelyje, sniego užverstame, be jokio takelio. Šaltame, pripilėkusiame kambarėlyje gulė paslika motina. Koją lūžo prieš savaitę, o medicinos pagalbą jokios. Ligoninė, gydytojas, reiškia, dideli pinigai, o vandens nešėjos kišenėje brazdą tik varinės monetos...

Anksti rytą Ona jau pas Anykščių valsčiaus viršaitį Puodžiūną. Puodžiūnas nė nežvilgterėjo į sėdinčią var-

ganą moteriškę. Kabineto duris varsto vienas už kitą labiau išsipustę ponaičiukai, nutukusios ponios ir liaunablauzdės panaitės; kabinete skaniai kvatojo Puodžiūno bosas. Onos akyse — jos pačios pramintos pėdos pusnyne, niūri kamarėlė, dejuojanti motina. Vaizdai, garsai ir jautimai be paliovos kaitaliojasi: stiprus odekono kvapas, kišenantis juokas ir tvanki kamarėlė, kenčiančios motinos akys. Ir taip nuo anksčiausio ryto iki vėlums. Kad kas bent užkalbintų, paklaustų, ko sėdi čia ši moteris.

Draskančiai kontrastiški jausmai Onai suteikia jėgų, ir, išiveržusi Puodžiūno kabinetą, ji išsako savo širdgėlą, paprašo nu-

kreipimo ligoninėn.

— Pona, ko nori ši bolševikė?! — sugriaudėjo Puodžiūnas.

Nuo to laiko praslino beveik 40 metų, tačiau dar šiandien, kaip baisų anų laikų palikimą, Ona saugoja... kriukį. Taip, tai paprasčiausias kastuvo kotas, su skersinuku gale rankai, apačioje bukas, apjuostas viela, per eilę metų ištrūnijęs. Onos motina šiuo kriukiui baigė šlubuoti nebeilgą savo gyvenimą, kriukiui pasiremdama, ji paskutinį kartą prišlubavo prie lovos, kad daugiau nebesikeltų.

2. NUOŠIRDŽIAUSIAS AČIŲ

— Blogai darai, Pilipavičien. Mieste gyveni ir neužei. Negi-

tu nori, kad mes patys lankytume viso miesto gyventojus ir ieškotume ligonių? Negali — sakyk, mašiną pasiimsi, — nuoširdžiai bet švelniai išmėtinėja gydytoja Kavoliūnaitė. — Na, o kaip vyro sveikata?

— Ačiū!

Ona, rodos, kartotų ir kartotų šį trumpą, bet šiltą, nuoširdų žodelį. Ne, tik ne garsiai, ne balsu, nuoširdžiausiai jis tariamas Pilipavičienės širdyje. Ačiū gydytojai Kavoliūnaitėi, visam Anykščių medicinos personalui už Pilipavi-

čienės vyro Kazimiero, jos pačios, visų anykštiečių gydymą ir pasveikimą. Tačiau pats didžiausias ir nuoširdžiausias ačiū Tarybų valdžiai, brangiajai Komunistų partijai už nuoširdų rūpinimąsi paprastu žmogumi, ačiū už tai, kad mūsų žemėje nebėra ir niekuomet nebus ponų puodžiūnų, kad kriukis, kurį vis tebesaugoja Ona, jau baigia trūnyti, o nauji bus niekada ir niekam nereikalingi.

Pensininkės Onos Pilipavičienės pasakojimą užrašė A. Kavaliauskas

MEDŽIAGOS PEDSAKAIS

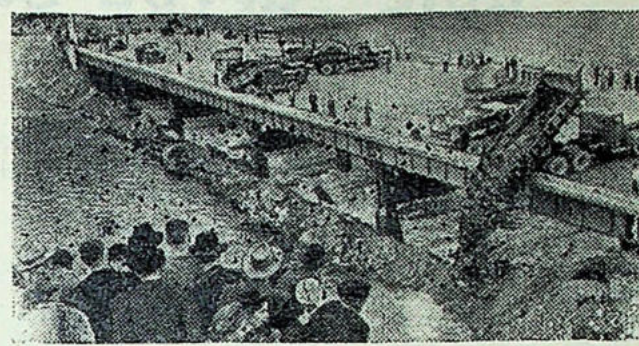
„Piktžolė dirvoje — nuostolis kolūkiui“

Storių apylinkės DZD Tarybos vykdomasis komitetas praneša, kad „Kolektyvinio darbo“ Nr. 45 (1028) buvo rašoma, kad „Puntuko“ kolūkyje nebuvo vedama kova prieš piktžoles.

Pranešu, kad korespondencijoje išdėstyti faktai teisingi. Šis klausimas buvo apsvaistytas apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto posėdyje. Šiuo metu padėtis ištaisyta.

Kažukauskas

Storių apyl. DZD Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

Birželio 19 dieną Bratsko HES statytojai baigė Angaros užtvėnkimą.

V. Sevastjanovo (TASS) nuotr.

Kukurūzus smaigia piktžolės

Antanas Miniauskas sustabdė arklį ir, nukratęs žemes nuo kaupiko, pažvelgė į lauką. Iššokusios virš pasėlių geltonavo svėrės, staipėsi stambios usnys ir pienės. Tikslai per patį kukurūzų tarpelių vidurį tiesėsi juodos žemės rėžiai, ant kurių gulėjo išrautos piktžolės.

— Niekai, brigadininke, — ištare jis čia pat stovinčiam Juozui

Blažiui. — Reikia piktžolės aplink augalus apravėti.

— Dar ką sugalvosi. Vis viena iš tų kukurūzų nieko nebus, — numojo ranka brigadininkas. — Geriau prie šieno moterys pasidaruos. Tai nors pašaro turėsim.

— Kad pasėjom, reikia prižiūrėti, — papriekaištavo Miniauskas.

— Tai rūpinkis. Man ir taip reikalų užtenka, — papyko brigadininkas ir nužingsniavo kolūkio kontoros pusėn. O kolūketis Miniauskas vėl sekė paskui kaupiką, kol išpurenė visą 5 ha kukurūzų plotą.

Bet tas kaupimas lauko vaizdo nepakelė. Daugiau kaip pusė piktžolių aplink augalus liko nepaliestų. Čia reikia ravėtojų rankų darbo ar cheminių priemonių, kurios

sunaikintų usnis, svėres ir pienės. Tik kukurūzų priežiūra pirmoje brigadoje niekas nesirūpina. Grandininkas Alfonsas Mieškauskas net neapsilanko į pasėlių lauką. Jis ramus šienauja pievas.

Neprižiūrimi kukurūzai ir trečioje brigadoje. Vien tikslai antrosios brigados kolūkiečiai šios kultūros pasėliuose išnaikino piktžoles.

Iš Anykščių RTS „Tarybinės žemės“ kolūkis atsivežė purkštuvus. Bet juos panaudojo vos keliolikai hektarų vasarojaus nu-purkšti, o kukurūzuose augančios piktžolės herbicidais nenaikina-mos.

Ar žiemą vėl nereikės karvėms šiaudelių kirsti, kai kolūkio valdyba nesirūpina sultingųjų pašarų gamyba? S. Šilainis

Mūsų rajono žmonės

Yra žmonių, kurie pamilsta vieną darbą ir niekada su juo nesisiskiria.

Pamėgo traktoriaus vairą ir „Paryžiaus Komunos“ kolūkio žemdirbys Valentinas Medeika. Dar prieš šešis metus atėjo jis į Anykščių MTS direktoriaus kabinetą ir pasiprašė priimti į mechanizatorių šeimą. Pradėjo Medeika dirbti prikabinėtoju ir ne-

trukus išmoko vairuoti traktorių. Tūkstančius hektarų plieniniu žirgeliu suarė jis rajono kolūkiuose. Tik geru

PRIE VIENO TRAKTORIAUS VAIRO

žodžių mini jį „Anykščių šilelio“, J. Billūno vardo ir kitų kolūkių žemdirbiai. Savo darbą Medeika visada atlikdavo nepriekaištingai.

Kai technika perėjo į kolūkiečių rankas,

pirmąsias vagas prieš šešis metus. Per tą laiką daug dalių ir detalių mašinoje buvo pakeista, bet ji rieda lyg nauja. Su tuo traktoriumi „DT-54“ Medeika ir dabar darbuojasi kolūkiniuos

laukuos. Jis daugiausiai dirvų suarė ir su-kultyvavo pavasario sėjos metu. Beveik vienas suarė pūdymus. O ir šiaip darbų kolūkyje nestinga: tai kokį medį atitempti reikia, tai akmenų prie statybų atvežti. Vis be technikos neapsieisi. Ko ne kasdien gaudžia Medeikos trak-

torius. Daugiau kaip 70 procentų darbų kolūkyje atliekama įvaliausiomis mašinomis.

Už gerą darbą ne vieną kartą Valentinas Medeika buvo premi-juotas Pagyrimo raš-

žiūrėk, žolė jau apvytusi, storesniame pradalgyje ir apšusti gali.

— Į žaiginius dobi-lus! — nutarė Bieliūno vadovaujamų brigadų žmonės kovojo už savųjų brigadų garbę. Seniokai Matas Pivoriūnas ir Jonas Sukys, į tvirtas žemdirbio rankas suėmę vadeles, suragino pailsėjusius po sėjos arklius ir nuplaukė per dobių jūrą.

Penktai brigadai gėdos nepadarysim, — pasižadėjo jie, seniausieji šienapiovių vairotojai. Karšta pasitaikė šienapiūtė. Išvareti pradalgi, o lyg tik spėji užimti naują užuoganą,

tais, daiktinėmis ir piniginėmis premijomis. Jis apdovanotas medaliu „Už šaunų darbą“.

Su savo plieniniu žirgeliu Medeika pasi-lyžęs dar daug vagų suarti.

B. MELNISKIS

STATYBOS PRASIDĖJO

Stai ir pradėjo veikti tarpkolūkinė statybos organizacija. Mūsų kolūkyje jis jau atliejo pamatus didžiuliam svir-nui ir pradėjo klojimo statybą. Darbai vyksta sparčiai ir sėkmingai. Ir, kas svarbiausia, at-rodą, kad pastatai kolūkiui kainuos žymiai pigiau, negu statant rangoviniu būdu. Be to ir statybinių medžiagų pasiskirstymas dabar žymiai geresnis. Medžiagos dabar naudojamos ten, kur jų reikia, o ne laikomos atskirų kolūkių sandėliuose.

Ir ne tik tai. Juk ne paslaptis, kad rajone buvo ne maža gerų statybinių, kurių visų priimti į darbą rajono statybos-remonto kontora negalėjo. Todėl jie privačiai uždarbiau-vo. Dabar jie sėkmingai darbuojasi kolūkių statybose.

V. TRASKINAS
„Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininkas

Pakalbėkime apie vaikų auklėjimą

„Kolektyvinio darbo“ Nr. 47 perskaitysi A. Rinkevičienės straipsnį vaikų auklėjimo klausimais, panorau pareikšti šiuo klausimu keletą pastabų.

Nesidomėjimas vaiko užsiėmimu namuose, o taip pat ir mokykloje priveda prie to, kad jis pradeda savivalauti, neklausyti ne tik tėvų, bet ir mokytojų. Vaikui iš mažens reikia skiepyti drausmę ne iš baimės, bet sąmoningą. Su sąmoninga drausme yra susijusi ir pagarba tėvams bei vyresniesiems. Jei vaikas negerbia tėvų, negerbs jis ir kitų žmonių.

Dažnai pasitaiko, kad pamokiniu ir nepamokiniu metu mokiniai vengia kai kurių mokytojų, jų akivaizdoje būna pernelyg ramūs ir drausmingi, o mokytojų pasiūlymus, jaučiasi laisvai. Man atrodo, kad tokia drausmė nepadedą ugdyti vaikų iniciatyvą ir pagarbą vyresniesiems, nes tai yra nesąmoninga drausmė ir

vaikas jaučiasi lyg suvaržytas. Mokytojas mokiniui turi būti vyresniu draugu, o ne despotu. Lygiai tas pats ir kai vaikas klausosi tik tėvo.

Būna ir taip, kad tė-

DRAUSMĖ TURI BŪTI SĄMONINGA

vai visai nekreipia dėmesio į mokyklos ir mokytojų reikalavimus ir tuo trukdo mokyklai įgyvendinti vienkias arba kitokias priemones. Ir mokiniai ir jų tėvai žino, kad II-V klasėse neleidžiama rašyti automatiniais plunksnaočiais. Tačiau kai klasės vadovas pareikalavo iš vieno mokinio laikinai atiduoti tokį plunksnaoktį, mokinys pareiškė: „Man tėtė liepė neduoti“. Vadinas, mokytojas susidūrė su tvirta mūro siena, „tėtė“, kuris vaiką gina nuo visų, kaip jis galvoja, negerovių.

Visa tai atsitinka todėl, kad vaikas iš mažens yra auklėjamas neteisinga kryptimi, didžiuojamasi jo „gabumais“ ir tame

Orenburgo sritis. Sarantašo rajono žemės ūkio artelėje „Rodina“ didelis dėmesys skiriamas bitininkystei. Kolūkio bitynė yra 200 bičių šeimų. Kasmet bitynas duoda ne mažiau kaip 200.000 rublių pajamų.

Nuotraukoje: bendras kolūkio bityno vaizdas.

B. Klipnincero (TASS) nuotr.

SUDEDAMIEJI NAMAI

Anykščių miškų ūkyje Sio namo statybą atliko pastatytas tipinis vieno miškų ūkio statybos darbininkas Antanas Sabaliauskas, Jonas Grebnickas ir Jurgis Andrijauskas.

V. Akelis

Pracituotojų LAIŠKAI

Kartu su jaunais

Apie „Bolševiko“ kolūkio IV-tos brigados kolūketį Mykolą Kiaušą darbo draugai kalba su pasididžiavimu. Tai darbštus, sąžiningas, daug patyręs gyvenime senukas. Nors jam 78 metai, bet laukininkystės darbuose dalyvauja kartu su jaunais kolūkiečiais.

Praėjusiais metais Kiaušą buvo galima sutikti ir su dalgiu rankoj pliaunant prinokusį javą, aktyviai dalyvaujant šienapūtėje ir kituose darbuose. 1958 metais jis išdirbo 180 darbdienų. Šiais metais per 5 darbo mėnesius Kiaušas išdirbo 103 darbdienus.

— Tai mūsų pirmūnas, — kalba apie Mykolą brigadininkas Gražys.

— Dirbsiu, kol sveikata leis, — sako Kiaušas. Gerai, kad šis senas žmogus kukliu savo darbu prisideda prie bendro kolūkio reikalo. J. Laukys

Bėdos tospachios

Duobėtu vieškelio rieda sunkvežimis, pakrautas statybine medžiaga.

— Brolyti tu mano, tiek padarėme kelio, ir vistiek prisėls grįžti atgal. Per tokį tiltą bevažiudamas gali ir mašiną sudaužyti, ir pats šonkaulius išsilaužti, — sako bendrakaičiui šoferis, sustabdymas mašinos.

Tokia istorija atsitinka kiekvienam šoferiui, kuriam priselina važiuoti iš Rubikių plytų ir drėnažo vamzdžių gamyklos „Anykščiai“ i Debelkius. V. Banys

Pašalinti stabdį

Erdvioje, vėsioje pašarų virtuvėje dvi jaunios šėrėjos Milda Azarinskaitė ir Stasė Repčkaitė ruošia dviems šimtams trisdešimčiai kiaulių pašarą. Pašarai ruošiami didžiulėje dėžėje. Bet jie blogai paruošti. Ir bulvės, ir runkeliai dėžės kampuose nesukapoti. O juk pašarais „Tarybinio artojo“ kolūkis nėra labai turtingas. Gi taip blogai juos paruošus, kiaulės kaip reikiant nesuviršina. Dėl to ir paros svorio priaugimas nedidelis, o nuo to kyla savikaina.

Per mažą rūpestingumo rodo kiaulininkės, bet kalta ir kolūkio valdyba. Ji aprūpino fermą geromis pašarų ruošimo mašinomis, bet pamiršo, kad reikia įvesti elektrą, kuri sukurtų pašarų smulkinuovus.

Mes įsipareigojame šiais metais pagaminti 100 ha ariamos žemės po 28,5 centnerio kiaulienos. Iki šiol dar net trečdalis įsipareigojimų neįvykdėm. Tai reikėtų, kad fermos mechanizavimas būtų greičiau baigtas, pašarai paruošiami kaip reikiant, o tas padės išauginti daug daugiau bekonių.

O. AUGUSTINAITE „Tarybinio artojo“ kolūkis

To tai nesitikėjom

Prieš metus laiko „Diktarių“ kolūkio jaunimas apsidžiaugė, kai naujai paskirta klubo-skaityklos vedėja Laima Kisieliūtė suruošė keletą savi-veiklos vakarų, ėmė organizuoti jaunimą. Tačiau kultūrinio gyvenimo pagyvėjimas tęsėsi neilgai.

L. Kisieliūtė susidraugavo, o vėliau ir apsidėdė su apylinkės tarybos pirmininku H. Vitkūnu, o skaityklą pamiršo; ji jaunavedžiams tapo antraeiliu dalyku. Klubas-skaitykla vis rečiau ir rečiau buvo atidaroma. Tokiu L. Vitkūnienės Kisieliūtės darbu „Diktarių“ kolūkio jaunimas pasipiktino, ir laukia, kada gi bus

TILTAS LŪŽTA

Jau kelinti metal nesutalsomas tiltas vieškelyje Kavarskas — Troškūnai, einančiame pro „Svyturio“ kolūkį. Praėjusiais metais tiltas buvo pradėjęs virsti. Kelių skyriaus darbuotojai pakeltė kelias grindų diles. Ir šiais metais karto- jasi ta pati istorija. Tiltu grindys išlūžusios, prava- žiuojančios automašinos balgia griauti tiltą, ir nėra kam juo rūpintis.

J. Paberka

Su brandos atestatu į gamybą

(Pasakoja komjaunuolė E. Miežytė)

Kai prieš dvejis metus baigiau Jono Biliūno vardo vidurinę mokyklą ir gavau brandos atestatą, labai susirūpinusi galvojau, kas toliau daryti: ar stoti į aukštąją mokyklą, ar pasilikti gimtame „Svyturio“ kolūkyje.

Kartu su klasės drauge Želmyte nutarėme padirbėti gamyboje. Jau nuo vaikystės dienų mane vilio-

ja platūs kolūkio laukai, darbštūs kaimo žmonės. Taigi ir pasirinkau darbą žemės ūkyje. Turiu prisipažinti, kad pradžia buvo nelengva. Man laukininkystės darbuose taip gerai iš karto nesisekė, kaip kitoms kolūketėms, kurios visą laiką dirbo ši dar- ba.

Jos mane net pa-juokdavo:

— Tau, Levut, tik

raštinėje prie popie-riukų sėdėti, o ne čia lauke knistis.

Bet aš nepaisau tokių pastabų, tuo labiau, kad tai buvo draugiškos pastabos, o stengiausi kiekvieną kartą vis geriau dirbti.

Gera pas mus kolūkyje. Ruošiamė vakarus, gegužines. Aš dalyvauju liaudies šokių kolektyvo darbe.

Todėl patariu šiais metais baigusiems vidurinę mokyklą abiturientams neišsigąsti gamybinės praktikos, nes tai pirmas egzaminas prieš patenkant į aukštąją mokyklą. Ne-reikia, draugai abiturientai, būti baltarankiais, ieškoti darbo raštinėse, o pirma gerai padirbėti plačiuose kolūkio laukuose, gamyklose. Per tą dviejų metų darbo laiką tu, abituriente, dar labiau subręsi ir išsiviršinsi specialybę tokią, kokios gėdžia tavo jaunatviška širdis. Aš šiais metais nutariau stoti į Vilniaus finansinį-kreditinį technikumą, o baigusi vėl grįšiu į gimtąjį kolūkį.

Pasakojimą užrašė: J. PAJARSKAS

Abiturientų išleistuvės

Sventiškai papuošta Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos aktų salė birželio 27 d. paskutinį kartą sulaukė abiturientus. Susirinkę mokytojai ir svečiai išleido į gyvenimą šešioliktąją abiturientų laidą. Šios mokyklos 86 mokiniai gavo melsvus kelia-lapius į gyvenimą. Laimės, pasisekimo darbe, tolimesniam gyvenime abiturientams palinkėjo mokyklos direktorius A. Vingrys, klasių vadovai Pr. Aleksiejus, A. Maneika, K. Zilonas.

Abiturientai A. Gogelis ir J. Adamonytė nuoširdžiais žodžiais padėkojo mokytojams už jų ugamtę ir triūsą, už su-

teiktas žinias per tuos vienuoliką metų.

* * *

Ankstų birželio 28-tosios dienos rytą, kada gatvėse tylu, kada miestas dar miega, jo ramumą sudrumsčia linksmi jauni balsai. Iš Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos visi abiturientai renkasi prie Jono Biliūno paminklo. Jų rankose gėlių puokštės, veidus puošia šypsena. Jau antri metai, abiturientai susirenka prie rašytojo paminklo sutikti saulės tekėjimo. Kartu su pirmaisiais saulės spinduliais jie sutinka naują savo gyvenimo dieną.

I. SIEKSTELIS

ANYKŠČIŲ RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS SPRENDIMAS

Anykščiai,

1959 m. birželio mėn. 19 d.

Dėl priemonių kovai su miškų gaisrais

Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų taryba nusprendžia:

1. Atsakyti už miškų apsaugą nuo gaisrų pavesti:

a) valstybinio miško fondo miškuose — Anykščių miškų ūkiui;

b) miškuose, esančiuose kolektyvinių ūkių žinioje — tų miškų naudotojams;

c) miškų sklypuose, perduotuose eksploatacijai — miškų paruošos organizacijoms ir įmonėms;

d) miško juostose pagal geležinkelius, plentus ir vieškelius — transporto bei kelių organizacijoms ir jų vietiniams organams.

2. Uždrausti nuo gegužės mėn. 15 d. iki spalio 15 d.:

a) deginti žolę, krūmus, kirtimo liekanas bei miškų ūkio administracijos ar girininkijų leidimo;

b) kurti laužus miške arčiau kaip 100 m. nuo pamiškės ir lengvai užsidegančių medžiagų sandėlių;

c) šaudyti kamščiais iš greit užsidegančių bei smilkstančių medžiagų;

d) rudyti nenustatytoje vietoje miške, malkų ir lengvai užsidegančių medžiagų sandėliuose;

e) važiuoti mišku garve-

žiams bei žiežirbų gaudymo prietaisų, išmesti degančius pelenanglius miške;

f) valyti keliuose, einančiuose per mišką, gazogeneratorines automašinas, traktorių bunkerius nuo anglių ir pelenų.

3. Uždrausti miško gaisrų pavojinguoju laikotarpiu (traukti miškų ūkio ir girininkijų miško apsaugos darbuotojus) bet kuriuos kitus darbus.

4. Įpareigoti miesto ir apylinkių DZD Tarybų vykdomųjų komitetų pirmininkus:

a) visokeriopai padėti miškų ūkio bei miško paruošos organizacijoms išvengti gaisrų ir gesinti kilusius miško gaisrus, į šį darbą įtraukti vietos gyventojus darbo prievolės tvarka;

b) įpareigoti vietos gyventojus, kad, vykdamy gaisro gesinti, pasiimtų gesinimo inventorių, iš kolūkių išskirti transportą nuvykimui į gaisravietę;

c) koval su miško gaisrais kiekvienoje apylinkėje sudaryti operatyvinius trejetus iš apylinkės vykdomojo komiteto pirmininko, milicijos įgaliotinio ir girininko;

d) kiekvienais metais,

drauge su girininkais, iki gegužės 15 d. paruošti priemonių sistemą miškams nuo gaisrų apsaugoti, priskirti visus miško sklypus kolektyviniams ir tarybiniams ūkiams miško gaisro gesinimo atveju, gaisro atžvilgiu pavojingame laikotarpyje išskirti budintį transportą — arklius ir automašinas, priklausančias įstaigoms, kolūkiams ir tarybiniams ūkiams su būtina degalų ir pašarų atsarga.

5. Nustatyti sekančią miško gaisro gesinimo tvarką:

a) asmenys, pastebėję miške ugnį arba prasidedantį gaisrą, privalo tuojau gesinti. Negalint savo jėgomis tai padaryti, skubiai pranešti artimiausiam miško apsaugos organizacijai, apylinkės DZD Tarybai, kolūkiui ar tarybiniam ūkiui;

b) miške esantieji miško paruošos, durpių gamybos ir kiti darbininkai, miško apsaugos darbuotojai reikalaujant, privalo tuojau atvykti gesinimo vieton su priešgaisrinio inventoriumi;

c) asmenys, pašaukti gaisro gesinti, gaisravietę palikti gali tik ji likvidu-

vus arba atvykus pakaltai, gaisro gesinimo vadovui leidus.

6. Pavesti asmeniską atsakomybę apylinkių DZD Tarybų vykdomųjų komitetų pirmininkams, įmonių, įstaigų vadovams, kolūkių pirmininkams, pagalbinių ūkių bei RTS direktoriams už savalaikį gaisrams gesinti darbo jėgos suorganizavimą ir atvykimą į gaisravietę su priešgaisrinio inventoriumi.

7. Nustatyti, kad darbininkams, dirbantiems prie miško gesinimo, dienos uždarbis — 12,68 rub., su arkliais — 30,08 rub. Mokėjimus vykdo pirmame punkte nurodytos įstaigos, organizacijos ir įmo-

nės pagal apylinkių Tarybų patvirtintus mokėjimo žinlaraščius.

8. Įpareigoti atsakingus už miško priešgaisrinę apsaugą asmenis imtis visų priemonių gaisrams išvengti ir likviduoti, taip pat išaiškinti ir sulaukyti gaisrų kilimo kaltininkus.

9. Asmenis, nusižengusius šlame sprendime numatytiems punkтам, baus-

ti administracine tvarka iki 100 rub.

10. Pavesti Anykščių rajono milicijos skyriui ir Anykščių miškų ūkiui kontroliuoti šio sprendimo vykdymą.

11. Šis sprendimas įsigalioja per 15 dienų nuo jo paskelbimo dienos vietinėje spaudoje ir galioja Anykščių rajone dvejis metus.

A. RAMANAUSKAS

Anykščių rajono DZD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

P. DAUKSA

Anykščių rajono DZD Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

Redaktorius Z. VALIAUSKAS

Anykščių raj. kilnojamojo kino maršruto

GRAFIKAS

1959 m. liepos mėn.

Fl. Nr.	Vietovių pavadinimai, kur bus demonstruojami kinofilmai	FILMŲ PAVADINIMAI IR DEMONSTRAVIMO DATOS			
1.	Klivėnai	3	12	21	
2.	Diktoral	4	13	22	
3.	Voversial	5	14	23	
4.	Skiemonys	6	15	24	
5.	Pašilial	7	16	25	
6.	Kurklelial	8	18	26	
7.	Šlavėnai	9	18	27	
8.	Anykščių RTS	10	19	28	
1.	Būtėnai	3	12	21	
2.	Aulelial	4	13	22	
2.	Savičiūnai	5	14	23	
4.	Netikiškis	6	15	24	
5.	Mikieriai	7	16	25	
6.	Leliūnai	8	18	26	
7.	Leliūnai	9	18	27	
1.	Jakubava	3	12	21	
2.	Pagiriai	4	13	22	
3.	Piktagalis	5	14	23	
4.	Andrioniškis	6	15	24	
5.	Mogylai	7	16	25	
6.	Niūronys	8	18	26	
7.	Niūronys	9	18	27	
1.	Elmininkų band. st.	3	12	21	
2.	Blkūnai	4	13	22	
3.	Kalveliai	5	14	23	
4.	Debelkiai	6	15	24	
5.	Debelkiai	7	16	25	
6.	Aknystų invalidų nam.	8	18	26	
7.	Varkujai	9	18	27	
8.	Varkujai	10	19	28	
1.	Burbliškis	3	12	21	
2.	Rubikiai	4	13	22	
3.	Puodžiai	5	14	23	
4.	Gečionys	6	15	24	
5.	Trumbatiškis	7	16	25	
6.	Lipšiai	8	18	26	

ANYKŠČIŲ KULTūros SKYRIUS

Benzino pardavimo individualaus automototransporto savininkams tvarka

Lietuvos TSR Ministrų Taryba patvirtino benzino ir tepalų pardavimo individualaus automototransporto savininkams pardavimo taisykles.

Nuo 1959 metų birželio 15 d. benzinas ir tepalai parduodami piliečiams, turintiems asmeninį automototransportą, pagal vienintį taloną neribotą kiekį visoje Vyriausiosios tiekimo ir realizavimo valdybos Naftos produktų kontoros benzino vartotojų kooperatyvų sąjungos parduotuvėse ir krautuvėse. Kitų žinybų benzino kolonėlėse talonai neapiprekinami.

Benzino ir tepalų talonai parduodami specialiose Prekybos ministerijos ir Lietuvos vartotojų kooperatyvų sąjungos parduotuvėse ir krautuvėse. Vilniuje, pavyzdžiui, šiuos talonus galima įsigyti visoje parduotuvėse, kur parduodamas žibalas ir akinės prekės.

Naftos produktų kontora pagamina piliečiams parduoti talonus 5, 10 ir 20 litrų benzino, 1 litrai autoto, 0,5 litro nigrolo ir 0,5 kilogramo solidolo. Prie kiekvieno talono yra

atplėšiama šaknelė, kurioje nurodomi mašinos markė bei numeris, o taip pat talono pardavimo data. Be šaknelių talonai negalioja. Šaknelės rekvizitus (mašinos markė ir numeris, pardavimo data) užpildo rašalu pardavusios parduotuvės (krautuvės) vedėjas.

Ant visų talonų turi būti Naftos produktų kontoros apskritas antspaudas, spalvota juosta (įstrižai), užrašas „Rinkos fondas“ ir nurodyti metal. Talonai be šios kontoros antspauda negalioja.

Dokumentas, suteikiant teisę gauti benzino ir tepalus, yra atplėšiamoji (dešinioji) talono dalis. Talono šaknelė lieka pas automototransporto savininką, kuris ją saugo iki eilinės techninės apžiūros, kaip dokumentą, patvirtinantį, kad benzinas buvo įsigytas valstybiniame arba kooperatiniame preky-

bos tinkle, ir tikrinimo metu pateikti Valstybinės autoinspekcijos atstovui.

Prekybos tinkle įsigyti benzino ir tepalų talonai galioja tiksliai einamiems kalendoriniams metams (nuo sausio 1 d. iki gruodžio 31 d.). Prekiaujančių organizacijų parduoti benzino ir tepalų talonai atgal nepriimami.

Respublikos Ministrų Taryba kategoriškai uždraudė eksploatuoti automototransportą su sugedusiais spidometrais ir skaitikliais.

Benzino ir tepalų pardavimo sutvarkymas padės sustiprinti kovą su degalų grobstymu. Lietuvos TSR Vidaus reikalų ministerija įpareigota nustatyti tvarką traukti atsakomybės individualaus automototransporto savininkus už netelsetą benzino įsigijimą, o žinybinio autotransporto šoferius — už jo pardavimą arba nupylimą. (ELTA).

Korespondentai praneša

● Ekskursijoje į Kauną dalyvavo „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbuotojai.

● 4 ha kukurūzų „Draugystės“ kolūkyje prižiūri Anykščių I septynmetės mokyklos mokiniai.